

41. Озався Господь до неї і промовив: – Марто, Марто, ти побиваєшся і клопочешся про багато, одного ж потрібно. 42. Марія вибрала кращу частку, що не відніметься від неї. 27. Коли він говорив це, якась жінка підняла голос з-між народу і сказала до нього: – Щасливе лоно, що тебе носило, і груди, що тебе кормили. 28. Він озався: – Щасливі ті, що слухають слово Боже і зберігають його. (Лк. 10, 38-42; 11, 27-28.)

Замість Достойно

Приспів: Величай, душе моя, Матір Божу Неустанної Помочі.

Ірмос, гл. 8: Під Хрестом почули ми слова розради,* що Ти є Мати наша, а ми діти Твої.* Тому, зібравшись нині, просимо всі щиро:* візьми під неустанний Свій покров Церкву і народ наш,* ми ж бо з вірою і любов'ю* Тебе як Матір Неустанної Помочі величаємо.

Причасний

Хваліте Господа з небес, хваліте Його в вишніх (Пс. 148,1).

Чащу спасіння прийму і ім'я Господнє призову (Пс. 115,4). Аلیلуя, *тричі*.

Наші контакти

- +39 (327) 473-50-25
- liturgico@esarcatoucraino.it
- Piazza Madonna dei Monti,
3, 00184 Roma, Italia

Наші електронні ресурси

ЛІТУРГІЙНИЙ ОБІЖНИК

Апостольського Екзархату для українців-католиків
візантійського обряду в Італії

№ 5 (2024)

7 липня 2024 р. Б.

7 Неділя по Зісланні Св. Духа, Гл. 6 МАТЕРІ БОЖОЇ НЕУСТАННОЇ ПОМОЧІ

Тропар воскресний, гл. 6: Ангельські сили – на гробі Твоім,* а сторожа омертвіла.* Марія ж стояла у гробі,* шукуючи пречистого тіла Твого.* Полонів Ти ад, та не переможений ним,* зустрів Ти Діву, даруючи життя.* Воскреслий з мёртвих Господи, слава Тобі.

Тропар свята, гл. 7: Богомати і Діво,* Твою славу величаємо,* Твоєї помочі благаємо,* Твою чудотворну ікону почитаємо.* Ти – Мати благодати,* Ти – надія світу,* нашими молитвами не погорди в наших нуждах,* і від усіх бід Ти нас звільни.

Слава: Кондак, гл. 6: Життедайною долонею* умёрлих із мрячних долин* воскресів усіх Життедавець – Христос Бог,* воскресіння подав людському родові.* Він бо всіх Спаситель, воскресіння, і життя, і Бог усіх.

І нині: Кондак, гл. 6: Мати наша, Неустанна Помоче,* дай нам в турботах довір'я, в болях – полегшу,* в скорботах – потіху, в боротьбі – поміч.* Подай християнам з'єднання, церковним служителям – ревність,* грішникам – прощення, праведним – витривалість,* вмираючим – спасіння,* душам в чистилищі очищення і вічну славу випроси.

Прокімен, гл. 6

Спасі, Гóсподи, народ Твій і благослові спадко́ємство Тво́е (Пс, 27,9).

Стих: До Те́бе, Гóсподи, взива́тиму, Бо́же мій, щоб не відверта́вся Ти мо́вчки від ме́не (Пс. 27,1).

Прокімен, пісня Богородиці, гл. 3: Велича́є душа́ моя́ Гóспода і возра́дувався дух мій у Бо́зі, Спа́сі моїм. (Лк. 1,46-47).

Стих: Бо згля́нувся на смире́ння слуги́ Своєї́, ось бо відні́ні ублажа́ть мене́ всі ро́ди. (Лк. 1,48).

Апостол

Апостол неділі: Рим. 116 зач.; 15, 1-7.

До Євреїв послання

святого апостола Павла читання

Браття, перший завіт мав також свої установи щодо служби і мав святиню земну. 2. Споруджено бо перший намет, де були світильник, стіл і хліби предложення; він зветься Святе. 3. За другою завісою був намет, званий Святе святих, 4. з золотим жертвником для палення пахучого кадила та кивотом завіту, що був увесь покритий золотом; у ньому був золотий посуд з манною, розцвіле жезло Арона й таблиці завіту. 5. Зверху же над ним були херувими слави, що крильми отінювали престол умилостивлення. Але про це не час тепер говорити докладно.

6. І от як усе це так було уряджено, в перший намет увіходили завжди священики, виконуючи службу; 7. в другий же раз на рік – лише первосвященик, і то не без крові, яку приносив за свої і людські провини. (Євр. 9, 1-7)

Алилуя, гл. 6

Хто живе в помічі Всеви́шнього, під покрóвом Бо́га небесного оселиться (Пс. 90,1).

Стих: Ска́же Господе́ві: Ти – заступник мій і прибіжище мо́є, Бог мій, і надіюся на Ньóго (Пс. 90,2).

Алилуя, гл. 8: Почу́й, дочко, і погля́нь, і прихили́ вухó тво́є (Пс. 44,11).

Стих: Лицю́ тво́єму помоля́ться багаті́ наро́ду (Пс. 44,13)

Євангеліє

Євангеліє неділі: Мт. 33 зач. 9, 27-35

Від Луки святого Євангелія читання

В той час увійшов Ісус в одне село, і якась жінка, Марта на ім'я, прийняла його в хату. 39. Була у неї сестра, що звалася Марія; ця, сівши в ногах Господа, слухала його слова. 40. Марта ж клопоталася, usługуючи всіляко. Підійшла вона й каже: – Господи, чи тобі байдуже, що сестра моя лишила мене саму служити? Скажи їй, щоб мені допомгла.